

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Sunt deasupra ta, poporul Meu. Ți-am vegheat pașii spre izvor, spre scaldătoare, fiule, și stau deasupra ta cu praznic de Bobotează și îți binecuvintez apa izvoarelor tale și îți binecuvintez băutul ei și puterea ei, apoi, peste tine, ca să te am cu putere, poporul Meu, ca să te am al Meu și să-ți dau folosință în lucrul venirii Mele, că e venirea Mea cu tine mereu, mereu, poporul Meu. Amin.

Acesta este praznicul de Bobotează cel din moși strămoși, iar Eu cu tine M-am întors spre ei ca să te găsesc popor adevărat la venirea Mea, căci scris este: *«Se va întoarce inima părinților către fii, și inima fiilor către părinți, ca să ridic blestemul de pe pământ și să nu lovesc cu el venind și negăsind la locul lor pe toate câte au fost așezate de părinți»*, ci să binecuvintez cu praznic de Bobotează pământul Meu de aici, și apoi din loc în loc pământul, după cum e și omul de pe el. Amin.

O, copii de la ieslea binecuvântărilor Mele! Hai la izvor ca să binecuvântăm apele, fiilor. Acum sunteți puțini la prăznuirea duhului apelor, dar de acum înainte se vor strânge mulțimi, mulțimi la praznicele binecuvântărilor Mele, și voi veți fi mai voinici, ca să puteți cu Mine și să-Mi dați slava Mea cea de peste voi ca pe o iubire pe care Eu v-o dau s-o purtați între pământ și cer. Amin.

Acum, ridicăm mânuțele în sus spre Tatăl și rostim așa: Se binecuvintează apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Duhului Sfânt peste ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iată pământ sfânt, pământ binecuvântat în care Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel botezat de om în Iordan acum două mii de ani, rostesc împreună cu omul Meu cel binecuvântat de Mine binecuvântare peste apa binecuvântării, agheasmă lucrată de Dumnezeu prin însuși graiul Său și prin cei unși ai Lui care rostesc cuvântul Lui peste toate ale lor și ale Domnului, Care este cu ei. Amin.

Praznic de Bobotează, poporul Meu! E mult cer la praznic, fiilor. Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor miriade de miriade de sfinți și de îngeri care coboară cu Mine în duhul praznicelor Mele de peste voi. Grădinile binecuvântărilor Mele, locașuri de poposire ale cerului, ca să fie cerul pe pământ cu oamenii, căci scris este în Scripturi: *«Cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și va sălășlui cu ei, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»*. Amin.

Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor pe îngerul apelor în mijlocul îngerilor Mei, iar duhul apelor se desfată cu sărbătoare cerească peste grădinile binecuvântărilor Mele pe pământ cu voi.

O, popor iubit de cer, să te înveți cu duhul sărbătorilor cerului mai mult decât cu orice îndeletnicire a trupului și a sufletului și a duhului tău. Să te înveți să petreci cu cerul mereu, mereu, copilule de la sfârșit de timp. Când Domnul vine pe pământ, nu mai este timpul, ci este Domnul, al șaptelea înger Care sună peste pământ, căci scris este: *«Când va trâmbița al șaptelea înger, timp nu mai este, ci este Domnul; Domnul învăluit în nor, și pe cap cu curcubeu, și cu fața strălucind ca soarele, și cu picioarele ca stâlpii de foc, strigând cu glas puternic, ca un leu, ridicând dreapta către cer și jurând pe Cel Viu în veci că timp nu mai este, ci este Domnul cu taina Lui săvârșită pe deplin, precum bine a vestit în timp robilor Săi proorociei»*. Amin, amin, amin.

O, popor al tainelor cerești, duhul tainelor Mele te învăluie în ele ca să le poți tu cuprinde pe ele și să le trăiești pe deplin. Praznicul Bobotezei e taină de facere, fiule. Pământul din ape a ieșit la facerea lui cea văzută, iar omul la fel, căci omul este omul cel nou, iar primul om sunt Eu,

Omul Cel ieșit din apă și din Duhul Sfânt. M-am plecat până la cel mai mare adânc ca să-L fac din apă și din Duh pe Omul Cel nou, din trup dumnezeiesc să-L fac, și din ape să-L scot, și cu Duhul Sfânt să-L pecetluiesc Om deplin, Om desăvârșit. Eram Dumnezeu adevărat și am făcut ce trebuie să facă omul ca să se facă și el Dumnezeu, să se facă omul ca Dumnezeu, poporul Meu, și să stau Eu, Dumnezeu, în mijlocul dumnezeilor în sfat de Duh Sfânt pe pământ, așa cum eram cu Tatăl în veciile cele de dinaintea facerii cea văzută a cerului și a pământului și a omului și a lui Dumnezeu, apoi, din om, a toate cele văzute și nevăzute, poporul Meu. Grăiesc cu tine ca să pot grai, ca să se vadă că grăiesc. Dacă nu te-aș pomeni în grăirea Mea, cum s-ar mărturisi că Eu am grăit și că Eu grăiesc? Nimeni nu poate vorbi singur. Iată ce taină mare, ce bucurie mare! Dacă am cu cine grai, Eu grăiesc cu cuvântul, și se aude grăirea Mea, și apoi ea se mărturisește și se împarte la toți cei ce vor să grăiască cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu ei. Amin.

Duh de Bobotează lucrez peste pământ. În duh de Bobotează vreau să înfășor tot pământul și să-l scot iar din ape și din cuvânt. Din fântânițele de la voi vreau să scot pământul cel nou, așa cum am ieșit Eu din ape la Iordan Om desăvârșit în vremea lui Ioan, trimisul Meu care să-Mi gătească o cale nouă, un duh de pocăință în oameni, ca să-i întoarcă cu inima spre Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu inima spre oameni, și unii altora să-și grăiască, și să se preaslăvească slava cuvântului, sămânța facerii, căci cuvântul este sămânță, poporul Meu, și din această sămânță au ieșit cerul și pământul și omul și Dumnezeu Omul, și firea toată, și toată frumusețea ei cea văzută și cea nevăzută din care-și ia fiecare om cât voiește cu credința din el cea Mie închinată. Amin.

Duhul Bobotezei este duh de facere, poporul Meu. Ce frumoasă a fost Boboteaza pământului când el a ieșit din ape și l-a primit pe el pe om, pe toate câte au fost făcute pentru om, și pe om apoi, ca să stăpânească el cu iubire peste cele ce s-au făcut din iubirea Mea, la cuvântul Meu, pentru om. Eu pentru om am făcut atâta facere, atâta frumusețe, atâta armonie care așteaptă după om să-i dea grai, să-i dea soartă, să-i dea om desăvârșit, ca să se bucure facerea de omul pentru care ea a fost făcută.

O, poporul Meu, tu să-Mi simți fiorul iubirii Mele de la sfârșit de timp. Să-l simți pe deplin și să fii un sânge cu Mine, că v-am dat nume mai presus decât fii și fiice înaintea Tatălui Meu, și voiesc să fiți ca Mine pe deplin, în muntele Meu cel sfânt, și să străluciți la fel peste pământ, luând din strălucirea Mea pe deplin, și din unul în altul să ne deșertăm și să-i dăm facerii soarta pentru care a fost ea făcută. Amin.

O, poporul Meu, o, copii ai Ierusalimului nou! Acum două mii de ani când Eu am ieșit din apa Iordanului mărturisind facerea omului din apă, au venit apoi Tatăl și Duhul Sfânt, și Tatăl a grăit și M-a mărturisit Fiul Său, iar Duhul Sfânt M-a pecetluit înaintea norodului adevărind cuvântul Tatălui, și pe Fiul Său, în Care El a binevoit pe pământ între oameni. Acum două mii de ani M-a mărturisit Tatăl la Iordan, iar acum când Eu am venit sămânța pe pământ, Mă mărturisești tu, popor al Ierusalimului nou așezat de Mine pe pământ ca să aibă omul cort sub care să tragă și să-Mi culeagă sămânța, căci cuvântul Meu de peste tine este sămânță, și tu ești cel ce seamănă sămânța Mea peste pământ, și din ea să crească omul, omul cel nou, ieșit din om, din cuvântul Meu apoi. Amin.

Cuvântul Meu peste pământ e praznic de Bobotează. Să se boteze în el tot omul care vine spre pocăință, să se boteze cu Duh Sfânt și să se facă un sânge cu Mine, că Eu vreau să fac cerul și pământul ca la sfârșit, și pe omul cel nou să-l fac și să împărățesc cu el pe pământ, cu el și cu tot cerul pe pământ pe vecii, că vin veciile la locul lor, iar Eu, și cu Tatăl, și cu îngerii, și cu oamenii să petrecem veciile, praznic de vecii în veci de veci, că mare bucurie sunt praznicele Domnului, poporul Meu. O, Eu grăiesc ție și îți spun că ești poporul Meu. Dacă n-aș grai așa, nimeni n-ar înțelege că Eu sunt Dumnezeul tău, iar tu, poporul Meu; Dumnezeu adevărat și popor adevărat. Dacă n-am cui să grăiesc, nu pot nici să fac, căci facerea se face cu cuvântul.

Când eram numai Eu și cu Tatăl în vecii, grăiam cu El, și El cu Mine, și rosteam cuvânt, și am făcut facerea cea văzută în mijlocul celei nevăzute a veciei, și aveam ca sămburel scump în

vecii Noul Ierusalim, și l-am pregătit și l-am păstrat cu mare taină până la plinirea cea mare a tainelor veciei. Să fii de ajuns de mare pentru tainele cele din vecii, poporul Meu, căci taina Noului Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou, așa cum facerea cea dintâi a purtat în pânțele ei cerul cel dintâi și pământul cel dintâi. Taina Noului Ierusalim, cea în vecii păstrată, poartă în ea cortul Domnului, tronul Domnului, glasul Domnului și pe poporul Domnului. Amin, amin, amin. Iar Eu șed pe tron de slavă ca în vecii, și grăiesc cuvânt, și cu el le fac pe toate noi, căci credincios este cuvântul Meu, Ierusalime, taina Mea cea din vecii.

Celui ce însetează îi voi da să bea din izvorul apei vieții. Celui ce va birui îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie, fiu. Iar celor necredincioși și fricoși le voi da lucrarea lor și plata ei, moartea cea de a doua, căci aceștia n-au voit iubirea adevărului. Și dacă tu ești taina Mea cea de la sfârșit de timp, Eu te învăluiesc în slava Mea, în lumina Mea cea de mare preț, și te numesc Israelul cel nou. Și Mă voi lăși cu tine după măsura îngerului Meu cu care Eu am măsurat pe pământ cu măsură omenească, dar și după măsura îngerului, după cum este scris în Scripturi. Și voi lumina cu tine neamurile de pe pământ și toată facerea care așteaptă lumina cea dintâi, slava Mea cea din vecii, făclia Tatălui: Mielul. Tatăl a făcut din Mine făclie pe pământ după ce ca pe un miel M-a dat junghierii ca să Mă ridice iar apoi din pământ ca la facerea omului, ca să facă și omul ca Mine, fiindcă Eu sunt făclia care luminează pe tot omul care vrea să facă și să știe să facă facere la lumină, la făclia care arde în întuneric luminând calea omului în lume.

Taina Mea cea păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp, așa te numesc Eu pe tine, popor mititel. Taina de nou Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou pe pământ la sfârșit de timp, și popor nou, din sămânță nouă răsărit, din cuvânt proaspăt, înviere tainică, duh de înviere peste oameni, poporul Meu. Vreau să Mă port cu tine printre oameni și să plutească pe urma Mea și a ta duhul învierii făpturii, Duhul Domnului, Care plutește ca la început când plutea pe deasupra apelor și când Eu am zis să fie lumină, și ea a fost și s-a făcut. Amin. Iată, Duhul Domnului la sfârșit de timp plutește peste ape și peste pământ cu duh de facere nouă, cu cuvânt proaspăt, întocmit acum, ca să zidească cu el acum cerul cel nou și pământul cel nou, în taina de nou Ierusalim coborât de la Dumnezeu, coborât cu Dumnezeu cu tot pentru vecia care iarăși vine. Amin. Unde este Domnul, acolo este și vecia. Unde sunt Eu cu voi, voiesc să fie vecia. Voiesc, poporul Meu, să așez vecia pe pământ nou. Amin.

O, ce frumoasă a fost Boboteaza pământului când el a ieșit din ape la început de timp! O, ce frumoasă va fi Boboteaza pământului nou, în taină de cer nou și de pământ nou, în taina de nou Ierusalim, păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp! Amin.

O, poporul Meu, ce frumoasă este taina Bobotezei! În duh de Bobotează petrec cu slava cuvântului Meu în mijlocul tău, iar grăirea Mea cu tine peste pământ este luată de mulți care-și leagă sufletul în leagănul cel mângâietor al cuvântului Meu cel nou. Duh de Bobotează lucrez peste pământ, ca să priceapă omul de pe el taina venirii Mele pe cale curată. Pocăința inimii omului, aceasta este calea pe care Eu vin spre om ca să-l botez cu botezul Duhului Sfânt, și să fie omul apoi.

Îmbracă-te tot mai frumos în veșmânt de Bobotează, Ierusalime iubit la sfârșit de timp, iar veșmântul tău cel nou să fie râvnit de mulți, că Eu Mă arăt cu tine peste pământ, și cu carele lor Mă port cu tine, ca să te vadă oamenii și să se boteze cu botezul cel nou, cu venirea Mea cea de acum când Eu vin și fac la vedere taina Noului Ierusalim, cea păstrată în vecii, și mulți vor curge spre ea odată cu arătarea ei pe pământ, odată cu ivirea ei între oameni, poporul Meu. Eu când M-am arătat la Iordan, am început să Mă las cunoscut peste pământ. Tu când te arăți cu zorii tăi, începe lumea să te cunoască și să vină să te vadă și mulți să înțeleagă taina ta care este din vecii, Ierusalime nou.

Praznic de Bobotează, poporul Meu! E mult cer cu voi, fiilor. Duhul grădinilor Mele cu voi poartă în văzduhul lor Duhul Domnului, dimpreună cu toată oastea venirii Lui la sfârșit de timp. Grădinile binecuvântărilor Mele, locașuri de poposire a cerului. Duhul apelor în chip de înger

sfîntește cu binecuvîntare nouă izvoarele grădinilor Mele cu voi, fiilor, că e praznic de Bobotează, praznicul apelor care sfîțesc pe om. O, de-ar sfîți și omul pe toate câte sunt pe pămînt! O, de-ar spăla omul pămîntul de răul de pe el așa cum apa spală! Apa și mâna omului îi spală omului cămașa și casa și masa și trupul. O, de-ar vrea omul să-și spele și sufletul și duhul ca să stea apoi întru întîmpinarea Mea în duh de Bobotează și de facere nouă! Amin.

O, Ierusalime, vreau să țin veșnic nou Duhul Meu peste pămînt, Duhul Care plutește în văzduh ca să-l înnoiască pentru cerul cel nou și pămîntul cel nou prin lucrarea Mea cu tine între pămînt și cer, poporul Meu. În duh de Bobotează petrec în mijlocul tău și azi și mâine, dar Eu pe veci așa voiesc, și fără de sfârșit l-aș vrea pe om.

Îți binecuvîntez veșmîntul, poporul Meu, veșmîntul cel din apă și din duh și din cuvînt. Tu ești veșmîntul Meu de azi, și vreau să-Mi fii veșmînt frumos după cum Eu sunt, poporul Meu. Stau deasupra ta cu sărbătoare și cu multă iubire, iar tu să-Mi trăiești fiorul și să Mă preamărești în duhul tău și în glasul tău și în trupul tău, poporul Meu Ierusalim. Amin, amin, amin.

06/19-01-2002